

Mộng Xuân Tùy Tâm Sở Dục

Contents

Mộng Xuân Tùy Tâm Sở Dục	1
1. Chương 1: Tâm Nguyên Được Đền Bù	1
2. Chương 2: Trái Ôm Phải Ấp	3
3. Chương 3: Ra Cửa Săn Mỹ Nam	5
4. Chương 4: Ba Nam Nhân Cùng Hầu Hạ	7
5. Chương 5: Ép Buộc Giao Hoan	9
6. Chương 6: Xuân Tình Nảy Mầm	10
7. Chương 7: Lạt Mềm Buộc Chặt	12
8. Chương 8: Vụng Trộm Dưới Ánh Trăng	14
9. Chương 9: Một Đời Vừa Ý	15

Mộng Xuân Tùy Tâm Sở Dục

Giới thiệu

Editor: Lạc Cửu Thể loại: Cao H, nhất công đa thụ, sủng công HE(*) Lưu ý: Truyện này cao H, H ngập mặt, Sủng Công

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mong-xuan-tuy-tam-so-duc>

1. Chương 1: Tâm Nguyên Được Đền Bù

Âm thanh rên rỉ của tiểu quan này còn không làm thiếu gia êm tai, vậy mà lại dám nói xằng bậy là hồng bài của nam quán.

Nghe âm thanh ám muội truyền ra từ trong phòng, Tần Kỳ nhàm chán oán thăm. Lúc thiếu gia làm việc cùng người khác, người giữ ở ngoài cửa luôn luôn đều là hắn, nghe mãi thành thói quen đến bây giờ cũng không có cảm giác gì nữa. Hơn nữa tiểu quan đang phát ra tiếng rên rỉ hiện tại cũng không phải loại hình hắn thích, đẹp thì đẹp, nhưng lại có vẻ nữ khí.

Mặc dù Tần Kỳ là đoạn tụ, nhưng hắn chỉ thích loại hình dáng hấp dẫn tuần tú, bất nam bất nữ như loại này sẽ chỉ làm hắn cảm thấy buồn nôn. Nhưng hắn chỉ là hạ nhân, hàng tháng không có bao nhiêu tiền tiêu vặt, tiểu quan yêu mị của nam quán này cũng không phải loại hình hắn thích, cho nên thân hai mươi tuổi vẫn còn là xử nam, chỉ có thể mỗi ngày ý *** trong lòng đối với thiếu gia, tưởng tượng tình cảnh hắn đè thiếu gia dưới thân thể mà chà đạp. Lúc đầu hắn cho rằng giấc mộng của hắn vĩnh viễn sẽ không có khả năng thực hiện, ai biết ở hai mươi tuổi năm ấy lại có kỳ ngộ.

Ngày đó Tần Kỳ lên trên giường ngủ như thường ngày, ngủ thẳng đến nửa đêm thì gặp một giấc mộng quái dị. Trong mộng có một con bạch xà xuất hiện ở trước mặt hắn, nói hắn kiếp trước đã cứu tính mạng của nó, hiện tại nó đến đây để báo ân, hỏi hắn có nguyện vọng gì không, nó sẽ giúp hắn thực hiện. Tần Kỳ xem

cái này như một cảnh trong mơ, vô ý thức nói ra nguyện vọng giấu ở trong lòng, muốn trái phải mỹ nam vờn quanh, lại muốn con cháu đầy đàn một đời phú quý, cũng không quan tâm lời nói của mình trước sau mâu thuẫn, nam nhân làm sao có thể sinh hài tử? Xà yêu nghe xong, cảm thấy hơi khó, suy tư một lúc lâu, cuối cùng mắt rần chuyển động, đáp ứng nguyện vọng của hắn.

Tần Kỳ cũng không coi giấc mộng này ra gì, sau khi xà yêu biến mất lại tiếp tục khò khò ngủ say. Nhưng cũng không lâu sau, hắn cảm thấy hạ thân nơi mẫn cảm nhất của mình bị một cổ ấm áp vây quanh, Tiểu Kỳ phản chấn đứng lên. Cảm thấy khác thường ở hạ thân, Tần Kỳ mở cặp mắt mông lung, nhìn xuống phía dưới thân.

Hắn chứng kiến một nam nhân toàn thân trần trụi ghé vào giữa hai chân của hắn, đang ngậm lấy tính khí của hắn mà liếm láp. Lúc thấy rõ ràng người kia là ai, Tần Kỳ lại càng hoảng sợ, vội vàng đẩy nam nhân này ra. Người nam nhân đang hầu hạ mình giống như tiểu quan đứng là thiếu gia mà hắn ý *** nhiều năm qua Tần Phong.

“Kỳ, đừng cự tuyệt ta, ta thích chàng...” Tần Phong bị hắn đẩy ra lại bò lên trên người hắn, dùng thái độ hèn mọn bày tỏ với hắn, khác với bộ dáng sai bảo bình thường của y một trời một vực.

Trông chốc lát Tần Kỳ sợ đến choáng váng, cho là mình còn đang nằm mơ, lấy tay véo mình một cái thật mạnh.

Đau quá!

Không đúng, chẳng lẽ là nằm mơ?

Tần Kỳ sợ đến ngây người, mặc cho nam nhân thao túng. Tần Phong nhìn bộ dạng ngây người của hắn cười cười, càng thêm quyết tâm hiến thân.

Hai mông tuyết trắng nẩy nở bị y dùng hai tay của mình đẩy ra, lộ ra nơi riêng tư đỏ hồng mê người. Y để nơi riêng tư tiến đến chậm rãi ngồi xuống cự vật cứng rắn, chủ động đem dục vọng của nam nhân nạp vào bên trong cơ thể. Hậu huyết chưa bao giờ được người ghé thăm qua nơi nào có thể chịu đựng nổi dị vật xâm lấn lớn như vậy, máu tươi thuận theo tính khí của Tần Kỳ chảy xuống, rơi vào trên giường trắng bạch, nhuộm ra một đóa hoa *** yêu mị.

Thiếu gia mị hoặc phong tình như vậy, từ trước tới nay Tần Kỳ chưa từng gặp qua, mới vừa khôi phục mấy phần lý trí lại rơi vào khiếp sợ một lần nữa.

Tần Phong nhìn thấy hắn ngồi ngửa ra bất động, khuôn mặt đỏ hồng giờ cái mông lên một chút, cười trên người hắn chậm rãi lên xuống. Tần Kỳ cảm thụ vui vẻ từ trước đến nay chưa từng trải qua, chủ động gờ thắt lưng cố gắng di chuyển đón ý nói đùa. Tư thế nằm rất khó dùng sức, hắn ôm thắt lưng của nam nhân, ngồi dậy. Theo sự biến hóa của tư thế, tính khí cấm ở trong cục huyết Tần Phong chọc vào càng sâu. Tần Phong không chịu nổi nước nở một tiếng, hai mắt nhắm nghiền nhìn nam nhân thâm mền đã lâu. Thanh âm của thiếu gia giống như là hành động cổ vũ đối với Tần Kỳ, làm cho tính khí của Tần Kỳ càng phản chấn đẩy mạnh vào, làm y vừa đau lại thoải mái, thân thể giống như hóa thành một bãi nước.

Tần Kỳ phát cuồng như vậy phát tiết dục hỏa nhiều năm nhấn nại ở trên người Tần Phong, làm một lần lại một lần. Tuy tới nay là Tần Phong lớn mật dụ dỗ, lòng lại mang tình cảm đón ý nói đùa, nhưng dù sao y cũng là lần đầu hầu hạ, chịu không nổi tình cảm mãnh liệt, rất nhanh thì thua trận. Hoa cúc trẻ non ở hạ thân sắp bị tính khí hung tráng của hắn đâm, Tần Phong bắt đầu liên tục cầu xin tha thứ. Dù sao cũng là chủ tử phụng dưỡng nhiều năm, Tần Kỳ cũng không tiện quá phận, lại bắn một lần lập tức cho y nghỉ ngơi, hai người ôm nhau ngủ một đêm.

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Tần Kỳ có chút không dám tin tưởng, thiếu gia mà hắn ý *** nhiều năm lại chủ động bò lên giường mê hoặc hắn, thế nào cũng thấy khó tin. Hắn nhớ tới cảnh xà yêu trong mơ, chẳng lẽ là sự thật? Xà yêu đáp ứng nguyện vọng của hắn, đóng gói thiếu gia đưa cho hắn.

Lúc Tần kỳ chờ người ra thì Tần Phong đã tỉnh, y xấu hổ sợ hãi nhìn hắn, rất sợ hắn hối hận khi lên giường với y. Đề người này dưới thân thể làm nhiều lần, Tần Kỳ cầu còn không được, làm sao sẽ hối hận. Ngược lại hắn còn muốn làm thêm một lần, tăng chút cảm giác chân thực.

Hắn dùng tính khí đột nhiên phần chân vào buổi sáng ở giữa hai chân thiếu gia, biểu đạt ý nguyện của mình. Khuôn mặt Tần Phong ửng đỏ, một đôi chân ngọc ngà kẹp lấy thắt lưng của nam nhân, đáp lại lời cầu hoan của hắn. Hai người lại lâm vào một hồi tình cảm mãnh liệt mới.

Thăng đến khi mặt trời lặn ở phía tây, hai người mới đứng dậy tùy ý ăn vài thứ bổ sung thể lực đã mất. Sau khi chán ngán hai ngày ở trên giường đối với tiểu tình nhân mới xuất hiện, thăng cho đến khi Tần Kỳ đáp ứng lời cầu hôn của thiếu gia, công việc toàn bộ Tần phủ mới bắt đầu lu bù lên.

Tâm trạng của người đang yêu đương luôn là buồn lo vô cớ, rất sợ phát sinh dù chỉ là một chút việc ngoài ý muốn. Tần Phong sợ đêm dài lắm mộng, định hôn kỳ vào ba ngày sau, không để cho Tần Kỳ có cơ hội đổi ý. Thật ra gần nhau với y, Tần Kỳ cầu còn không được, làm sao có thể đổi ý?

2. Chương 2: Trái Ôm Phải Ấp

Tần Kỳ cưới Tần Phong làm nam thê, làm tiểu bạch kiểm ăn uống chùa để người ta phục vụ, ngày ngày trôi qua vô cùng dễ chịu. Tần Phong cũng không cự tuyệt yêu cầu của hắn, cưng chiều hắn lên tận trời. Tần Kỳ mới nếm thử được ***, thường xuyên kéo lấy Tần Phong một lần làm là cả một ngày, ngay cả ban ngày đều không buông tha. Tần Phong tuy bị làm đến eo mềm run chân, nhưng y không muốn nói cự tuyệt, ngay cả lời oán giận trên đầu môi cũng không phát ra.

Mặc dù trong lòng Tần Phong không oán trách, nhưng y chung quy cũng hiểu chính mình một người không thể thỏa mãn được dục vọng của Tần Kỳ, ở trong lòng nổi lên tâm tư cưới vợ bé thay phụ quân. Nhưng hai người chỉ vừa kết hôn với nhau, nói cho cùng vẫn còn chưa hưởng thụ đủ thể giới của hai người, sau đó lại giấu tâm tư tìm người chia sẻ mây mưa ở trong lòng không nói ra. Thăng đến một ngày, bạn tốt của hắn Lãnh Nhiên trước tới bái phỏng, tâm tư này lại nổi lên mặt nước.

Lãnh Nhiên tính tình lạnh nhạt, cô gái bình thường hắn cũng nhìn không thuận mắt, cứ thế tuổi lớn dần mà còn chưa lấy vợ. Trước đây y đã từng tới nhiều lần, cũng không chú ý tới hạ nhân, duy chỉ có lần này bởi vì Tần Kỳ là phụ quân của bạn tốt mà chăm chú nhìn thêm, nhưng chỉ vì một cái liếc mắt này làm cho y khắc người đàn ông này ở tận đáy lòng, cũng không dời nổi mắt.

Tần Kỳ phỏng đoán chắc là vì hắn và thiếu gia kết hôn mới làm cho Lãnh Nhiên chú ý tới chính mình, cũng không quá để ý tầm mắt của Lãnh Nhiên, thoải mái để cho người xem đủ. Lại nói tiếp dáng dấp của vị Lãnh công tử này cũng không phải tuần tú bình thường, có thể liều mạng với thiếu gia. Tiểu thư thích vị Lãnh công tử này cũng không ít hơn thiếu gia, chỉ là y làm người thờ ơ, hoàn toàn khác với thiếu gia phong lưu. Nhưng mà dù vô tình cũng vẫn mê người, loại nam nhân lạnh như băng này ở trên giường sẽ có một phen vô cùng phong tình. Lãnh Nhiên cũng là một trong những đối tượng mà Tần Kỳ ảo tưởng, hắn rất muốn đè Lãnh Nhiên dưới thân thể để chinh phục, thử xem trong cơ thể của vị công tử này có băng lãnh giống như bề ngoài hay không. Nghĩ tới những thứ này, Tần Kỳ nhìn chồng chọc nam nhân trước mặt cười, ý tứ trong nụ cười chỉ có chính hắn biết.

Lãnh Nhiên vốn đã có ý nghĩ khác thường, bị hắn nhìn đỏ mặt, ngượng ngùng cúi đầu. Lãnh Nhiên không rõ tại sao người này lại dùng ánh mắt như thế nhìn y, tựa như y là một món ăn ngon muốn thưởng thức. Tay phải y che trái tim đập bịch bịch, bắt đầu đứng ngồi không yên.

Tần Phong vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một mặt như vậy của Lãnh Nhiên, trong lòng kinh ngạc không thôi. Nhìn lại nụ cười của phụ quân, cuối cùng trong lòng cũng hiểu tâm tư của hai người. Nhìn hành động hai người làm với nhau, y cũng không giận. Tam thê tứ thiếp ở lúc đó là chuyện rất bình thường, mà y lại sớm đã có tâm tư nạp thiếp cho phụ quân, chẳng những không tức giận, ngược lại trong lòng còn vui vẻ. So với để nam nhân xa lạ vào cửa, dĩ nhiên Lãnh Nhiên sống chung nhiều năm cảm tình tốt đẹp chính là lựa chọn dẫn đầu. Một người là người yêu trong lòng, một người là bạn thân, thất sợt tơ hồng cho hai người cũng không tệ, hơn nữa việc cùng bạn thân hầu hạ phụ quân cũng vẫn có thể xem là một câu chuyện được mọi người ca tụng.

Lãnh Nhiên bị nam nhân nhìn đứng ngồi không yên, sau khi nói xong việc thì vội vã nói lời từ biệt với hai người, trở về Lãnh phủ.

Lãnh Nhiên đi, Tần Phong cười hỏi Tần Kỳ: “Phu quân coi trọng Lãnh công tử rồi?”

Tần Kỳ cười không nói. Tuy nam nhân tam thê tứ thiếp là rất bình thường, nhưng hấn mặt đối mặt với phu nhân mới kết hôn của mình thật sự không có cách nào nói lời coi trọng nam nhân khác thẳng thắn như vậy.

Tần Phong ở chung với hấn không phải một hai năm, làm sao có thể nhìn không ra tâm tư của hấn. Giải khai ưu sầu cho phu quân là việc thê tử phải làm, sự việc sau đó Tần Phong chủ động hỏi Lãnh Nhiên, Lãnh Nhiên đối mặt với bạn tốt nhiều năm ngược lại cũng không nhân nhó, vô cùng thoải mái gạt đầu.

Lúc ban đầu Lãnh Nhiên tới gặp Tần Kỳ mấy lần cũng không chú ý tới hấn, lúc này gặp mặt cảm giác tim đập không ngừng, sau khi về nhà càng là mong nhớ ngày đêm. Y là một người thông minh, đương nhiên biết đây là biểu hiện yêu, nếu hiện tại Tần Phong chủ động đưa ra, dĩ nhiên là bằng lòng.

Chọn xong ngày lành, Lãnh Nhiên cùng Tần Kỳ bái đường.

Động phòng, nam nhân tựa như băng với khuôn mặt đỏ hồng ngoan ngoãn ngồi ở trên giường chờ phu quân lâm hạnh. Tần Kỳ nuốt nước bọt, giống như con sói đói nhào tới ăn sạch sành sanh Lãnh Nhiên.

Da thịt Lãnh Nhiên trắng nõn mềm nhẵn, mát lạnh giống như bề ngoài của y, ôm ở trong mùa hè khiến người ta cảm thấy mát mẻ. Tần Kỳ rất yêu thích cơ thể của Lãnh Nhiên, sờ khắp thân thể của y hôn mấy lần, khắp nơi đều in lại dấu vết của nụ hôn dành riêng cho y. Làn da trắng như tuyết đỏ xanh một mảng, làm cho người ta nổi lên cảm giác muốn ngược đãi, làm cho Tần Kỳ càng thú tính quá độ, hận không thể hóa thân thành sói đói ăn y vào trong bụng.

Lãnh Nhiên khéo léo mở hai chân, lộ ra nơi riêng tư béo mập khả ái. Hoa cúc trẻ non kiêu diễm ướm át, theo hô hấp lá chậm rãi khép mở, tựa như một đóa hoa đang chờ người hái. Ở tình hình trên Tần Kỳ đã có một tháng kinh nghiệm, sẽ không khống chế dục vọng của mình. Hấn chịu không nổi sắc đẹp cám dỗ trước mặt, nhanh chóng cởi quần, lộ ra bảo khí, cắm vào cúc huyết ngoan hé ra hợp lại mê hoặc hấn. Lãnh Nhiên lần đầu hầu hạ, làm sao có thể chịu được đối đãi thô bạo như vậy, nhưng lại không dám cự tuyệt, chỉ có thể khóc cầu xin phu quân thương tiếc chính mình. Tần Kỳ mất lý trí, không để ý y kêu đau đớn, cắm thẳng vào đến cùng. Máu trinh chảy xuống thuận theo bắp đùi của Lãnh Nhiên, in lại một đóa hoa mai ở trên khăn trải giường. Tần Kỳ thấy thế càng thêm phấn khích, không để ý y khóc cầu xin, làm y ước chừng một đêm.

Lãnh Nhiên bị làm đến mức mất giọng, trên mặt đều là nước mắt, sau khi làm hai lần dần dần không còn đau đớn. Y là một người thông minh, vì để giảm thiểu thống khổ cho chính mình, y bắt đầu vận vẹo eo nhỏ nhắn phối hợp với sự di chuyển của nam nhân, chủ động câu dẫn nam nhân đánh vào để cho mình càng vui thích.

Làm một đêm, thân thể Lãnh Nhiên mềm giống như một bãi bùn nhão, chỉ có hậu huyết vẫn còn đang không biết mệt mỏi cuốn chặt cực đại của nam nhân. Nhìn y mệt mỏi như vậy, Tần Kỳ vỗ vỗ cái mông của y, rút ra dục vọng chưa tận hưởng, để cho y nghỉ ngơi thật tốt.

Trời đã sáng, Tần Kỳ một đêm không ngủ cũng không cảm thấy buồn ngủ, ngược lại tỉnh lực mười phần. Nhìn thời gian một chút, trước tiên Tần Kỳ đi đến thư phòng. Thời gian này thiếu gia luôn luôn ở đây xử lý công việc, hấn không đoán sai, Tần Phong quả nhiên ở trong thư phòng kiểm tra sổ sách. Trong lòng Tần Kỳ đặc ý vì sự hiểu biết về thiếu gia của mình, không để ý đối phương kinh ngạc tiến lên ôm, đè trên bàn sách lại một hồi hoan ái.

Tuy là một đêm thỏa thích, nhưng Tần Kỳ thương Lãnh Nhiên lần đầu tiếp nhận mây mưa, vẫn chưa tận hưởng. Dục vọng vẫn hoàn toàn chưa giải trừ hết, lúc này lòng hấn rất vội vã, tùy ý kéo quần thiếu gia xuống, hạ thân lập tức đâm một cái vào bên trong cơ thể nam nhân. Tần Phong còn chưa hiểu chuyện như thế nào, đã bị một hồi đau đớn tập kích, hai mắt vừa mở, suýt chút nữa đã bị đau đến mức ngất đi. Tần Kỳ không để ý y kêu đau, hạ thân điên cuồng cố gắng di chuyển. Vùng bí mật đau đớn không thể tả, Tần Phong không chịu nổi hít một hơi thật mạnh, cố gắng hết sức thả lỏng thân thể. Y sợ Tần Kỳ tức giận, không dám cự tuyệt phu quân cầu hoan, chỉ có thể yên lặng thừa nhận. May mắn thân thể đã có thói quen giao hoan rất nhanh thì cảm thấy vui thích, Tần Phong vừa đau vừa thoải mái kêu lớn thành tiếng.

Nam nhân đưa y lật qua lật lại làm mấy lần mới bằng lòng bỏ qua, thỏa mãn rời khỏi. Theo cự vật rút ra, một lượng lớn dịch thể màu trắng hòa với một ít màu đỏ phun ra từ miệng huyết, thuận theo bắp đùi chảy xuống. Tần Phong mệt mỏi tê liệt gục xuống bàn, hai chân không dùng được một chút sức.

Tần Kỳ thương tiếc ôm y trở về phòng ngủ, đặt song song chung một chỗ với Lãnh Nhiên. Hắn một tay ôm một người, cảm thụ hạnh phúc trái phải, trong lòng nổi lên một chút ngọt ngào.

3. Chương 3: Ra Cửa Săn Mỹ Nam

Tuy trước đây Tần Kỳ chưa từng làm, nhưng vẫn ước chừng được dự vọng của nam nhân bình thường. Từng nghe nói có người một đêm làm bảy lần, hiện tại hắn cảm thấy những lời này dùng ở trên người của hắn không khoa trương chút nào. Hiện tại hắn vô cùng có tinh lực, dự vọng giống như một cái hố không đáy, hai người Tần Phong và Lãnh Nhiên cũng không thể thỏa mãn hắn. Mỗi ngày hắn đều muốn yêu thương hai người suốt cả đêm, làm hai người đến chết đi sống lại. May mắn hai người cũng không có một câu oán hận, mặc dù ban đêm không ngừng khóc cầu xin tha thứ, nhưng đến buổi tối ngày hôm sau vẫn sẽ ngoan ngoãn rửa sạch sẽ chính mình chờ phu quân lâm hạnh. Nhưng mà hai người hàng đêm hầu hạ như vậy, thân thể cũng khó có thể chịu nổi, liền nổi lên chủ ý tìm người phân chia mây mưa.

Cuộc sống tính phúc trái ôm phải áp của Tần Kỳ còn không duy trì được bao lâu, đã xảy ra một chuyện làm cho hắn khá kinh ngạc.

Một ngày lúc ba người ăn cơm trưa, Tần Phong bỗng nhiên nôn khan một tiếng chạy ra ngoài, hai người khác lại càng hoảng sợ. Cần thận mời đại phu, lại nhận được một câu trả lời làm người ta ngạc nhiên.

Tần Kỳ kinh hô tại chỗ: “Phong là nam nhân, làm sao có thể mang thai?”

Người ở chỗ này đều kinh ngạc nhìn hắn, hỏi: “Tại sao nam nhân lại không thể mang thai?”

Nhìn dáng vẻ đương nhiên của bọn hắn, Tần Kỳ có chút bối rối. Tại sao chỉ có chính mình không biết việc nam nhân có thể mang thai?

Mặc kệ Tần Kỳ có bao nhiêu kinh ngạc, sự thật đã xảy ra bất ngờ như vậy. Đáng thương cho hắn còn chưa hưởng thụ đủ cuộc sống tính phúc sau khi tân hôn, đã bị đại phu ra lệnh cưỡng chế giảm thiểu việc phòng the.

Cũng không lâu lắm, Lãnh Nhiên cũng có bầu, thời gian sau Tần Kỳ bắt đầu không dễ chịu lắm. Tần Phong và Lãnh Nhiên cũng suy nghĩ cho hắn, hai người thẹn trong lòng vì không thể làm cho phu quân tận hứng, hỏi hắn có vừa ý công tử nhà nào hay không, sẽ cố gắng giúp hắn giặt dây. Bình thường Tần Kỳ không bước chân ra khỏi nhà, nào có cơ hội để vừa ý người nào, thế là hai người lại khuyên hắn ra cửa săn mỹ nam.

Nếu nói đến nơi mua vui rộn ràng trong thành, chỗ duy nhất Tần Kỳ có thể nghĩ đến là nơi thiếu gia trước đây thường đi đến, Thương Cúc lâu. Đáng tiếc Tần Kỳ liếc một lần các tiểu quan trong Thương Cúc lâu, không tìm được một người có thể miễn cưỡng vào mắt. Tiểu quan nơi này đều có khí chất của nữ nhân, chơi bọn họ còn không bằng đi ngủ với nữ nhân thật sự. Tần Kỳ không che giấu biểu tình thất vọng chút nào, một người yên lặng uống rượu trong đau khổ.

Một nam tử với khuôn mặt tuấn tú mặc áo hồng thấy hắn lộ ra bộ dáng này, tò mò xuống lầu đi tới. Người này chính là ông chủ của Thương Cúc lâu, Cổ Lan. Cổ Lan lay động theo chiếc quạt, dáng dấp nhẹ nhàng trần tục của công tử thế gia, Tần Kỳ không khỏi chăm chú nhìn thêm. Y tiến lên ngồi vào trên ghế bên người Tần Kỳ, cười hỏi: “Lẽ nào trong Thương Cúc lâu của ta không có nổi một người có thể khiến cho công tử thấy hợp mắt?”

Gần đây Tần Kỳ được người nuông chiều, nói năng tùy tiện, há mồm đã nói ra: “Đều không ra sao, nhưng người lại giống như phu nhân của ta, rất đúng khẩu vị của ta.”

Cố Lan nổi danh gần xa là mỹ nam tử, nam nhân đánh chủ ý lên y không phải là không có, thế nhưng dám nói trắng trợn ra thì chưa thấy có ai. Tuy y là ông chủ kỹ viện, nhưng xưa nay không tiếp khách. Nếu là người khác dùng những lời như vậy mạo phạm y, y chắc chắn sẽ lừa gạt một khoản tiền tổn thất tinh thần, rồi dọa người chạy mất. Nhưng bây giờ nghe người này nói xong, y lại không có một chút cảm giác tức giận, trong lòng ngược lại có vài phần vui vẻ.

Tần Kỳ thấy y cũng không tức giận, lá gan lại lớn hơn vài phần. Trước đây hẳn đã thấy rõ vị này đùa giỡn cự tuyệt người khác như thế nào, một tay nắm chặt đã nghiền chén trà thành bột phấn. Võ công cao cường như vậy, ở Hi thành không sánh ai bằng, người dám trêu chọc y ít lại càng ít. Tần Kỳ coi như là can đảm ngập trời rồi, lại dám đùa giỡn một cao thủ võ lâm.

Cố Lan đối với người trước mặt này vừa gặp đã thương, mới chủ động tiến lên nói chuyện cùng hắn, bây giờ bị hắn đùa giỡn đương nhiên sẽ không tức giận. Ánh mắt Cố Lan di chuyển, bị hắn sờ lên tay phải cũng không hất ra, ngầm cho phép hắn cầu hoan.

Trong phòng rực rỡ xa hoa, nhan sắc diễm lệ, y phục giống như cánh hoa đang bay rơi trên mặt đất, nam nhân mỹ mạo như tợ, trong mắt đều là câu dẫn, chủ động mở hai chân ôm lấy hông của tình lang. Tuy là lần đầu làm chuyện này, nhưng y thân là ông chủ kỹ viện, không biết thẹn là gì, đương nhiên sẽ cởi mở hơn Tần Phong và Lãnh Nhiên. Tần Kỳ đang chìm đắm trong sinh hoạt dị thường xa cách với hai vị phu nhân phong tình của hắn, càng kích động dùng lực mạnh ra vào hơn bình thường, làm tiếng rên rỉ của y nát vỡ.

Sau khi làm một lần, hai người nghỉ ngơi một chút. Tuy thân thể Cố Lan bủn rủn, lại không chịu an phận, cười quyến rũ xuống giường tiến đến giá sách lấy ra một quyển xuân cung đồ(). Tần Kỳ chưa từng thấy qua loại tập tranh vẽ chất lượng cao này, lật vài tờ, trong chốc lát dục hỏa trong cơ thể vốn đã cháy sạch lại bùng lên mãnh liệt. Đối với tư thế trong sách giảng giải càng nóng lòng muốn thử, chận Cố Lan lại tiếp tục một phen nồng nhiệt. Cố Lan cũng không từ chối, hai người thay đổi đủ tư thế chơi đến bình minh, thử hết tất cả tư thế trên bản vẽ đông cung. Trước đây Cố Lan đã thử qua những tư thế này ở trên người người khác, biết mùi vị trong đó tươi đẹp đến mức nào, hiện tại ở chỗ này càng thể nghiệm toàn bộ tuyệt vời.

Shunga hay mượn từ Hán văn chungongwa , Hán Việt: Xuân cung họa hay chunhua , Hán Việt: Xuân họa chungong: xuân cung chungongtu: xuân cung đồ)) là một thuật ngữ tiếng Nhật cho nghệ thuật khiêu ***.

Hai người vẫn làm thẳng đến khi trời sáng hẳn. Trong lòng Tần Kỳ nhớ hai vị phu nhân, chuẩn bị hành quân lặng lẽ. Ý thức được nam nhân muốn đi, Cố Lan co rút miệng huyết lại kẹp lấy cự vật nam nhân không cho phép đi ra. Tuy thân thể của y mệt mỏi rã rời, nhưng sợ ngày hôm nay chỉ là một hồi nhân duyên mong manh ngắn ngủi, sau này sẽ không còn được gặp lại người nam nhân đã cướp lấy lòng y. Chính y cũng không hiểu vì sao chỉ trong thời gian một đêm, y lại khẳng khái một mực đối với người này. Chỉ là tình yêu nồng nhiệt nổi lên từ đáy lòng của y, y đã không thể không có người đàn ông này rồi.

Y bắt đầu đóng đưa thân thể bủn rủn, co rút vách tường tràng ruột lại, chủ động mê hoặc nam nhân lại tiếp tục một lần. Lớn lên ở kỹ viện y chỉ biết dùng thân thể để giữ lại nam nhân, y biết người đàn ông này tính dục dồi dào, tinh lực còn dư thừa lại có thể làm thêm mấy lần. Tần Kỳ không chống cự nổi mê hoặc, gâm nhẹ một tiếng, lại bắt đầu một vòng tình cảm mãnh liệt mới.

Cố Lan không để ý thân thể không chịu nổi, quyết tâm không cho nam nhân rời khỏi mình. Tuy thân thể y mệt mỏi không chịu được, nhưng trong lòng y không thể chịu thua, dùng hết tất cả vốn liếng dụ dỗ nam nhân tiếp tục triển miên cùng hắn. Kinh nghiệm tình yêu của y, thủ đoạn ve vãn cao minh, hiện tại lại cố ý quyến rũ dụ dỗ, Tần Kỳ nơi nào chống cự lại được, làm y một lần lại một lần, phát tiết toàn bộ dục hỏa tích lũy nhiều ngày ở trên người y. Hai người làm thẳng đến trưa, Cố Lan cuối cùng cũng không chịu nổi, ở trong một hồi cao triều bất tỉnh.

Nhìn nam nhân ngửa ra giống như búp bê vải bị phá hư, Tần Kỳ có vài phần áy náy. Lần đầu tiên đã làm người thành như vậy tuy là quá đáng, nhưng chính người này cũng phải bổ sung thêm một phần trách nhiệm, nếu không phải y cố ý dụ dỗ, hẳn cũng không phải không biết đúng mực như vậy, bộ dáng thê thảm của y bây giờ có thể nói là tự làm tự chịu. Tuy trong lòng nghĩ như vậy, nhưng để cho hắn bỏ lại người mới vừa ăn xong rồi vô cùng vui vẻ về nhà, hẳn lại làm không được.

Giúp Cố Lan rửa sạch thân thể, thả lại trên giường. Trong lúc tắm rửa thì nam nhân tỉnh lại, lại quần lấy

hắn muốn làm một lần. Người này thực sự là không muốn sống nữa, Tần Kỳ không nói. Nhìn sắc trời không còn sớm, Tần Kỳ cũng có chút không kiên nhẫn, không để ý nam nhân giữ lại, đáp ứng ngày mai trở lại nhìn y, Tần Kỳ lập tức dẹp đường hồi phủ.

Trong lòng Tần Phong và Lãnh Nhiên biết rõ nơi mà hắn đi, thấy hắn về trễ cũng không nói cái gì. Bụng hai người đều đã lớn, buổi tối không thể để cho phu quân tận hứng, chính hai người khuyên hắn ra cửa săn mỳ nam, đương nhiên là không có lời gì để nói.

4. Chương 4: Ba Nam Nhân Cùng Hầu Hạ

Ngày thứ hai, ăn cơm trưa cùng hai vị phu nhân, Tần Kỳ tuân thủ ước định đi vào Thường Cúc lầu hồi thăm Cố Lan.

Cố Lan miệt mài quá độ thân thể hư mềm, sợ là phải nằm trên giường vài ngày. Cố Lan sợ hắn ghét bỏ chính mình không còn dùng được, chủ động dùng miệng giúp hắn làm một lần. Loại chuyện này là lần đầu tiên y làm, trong lòng lo lắng không yên, rất sợ Tần Kỳ cảm thấy khó chịu. Bộ dáng khả ái không yên lòng này của y khiến Tần Kỳ cảm thấy thương tiếc, trong lòng càng thêm yêu thích y.

Cố Lan võ công cao cường, thân thể hiển nhiên cũng tốt, ngày thứ ba là có thể xuống giường đi lại. Sau khi Tần Kỳ đến hai người trực tiếp cút lên giường, làm thẳng đến khi trời tối đen mới đành chiến về nhà. Sau khi về nhà, Tần Kỳ lại kéo lấy hai vị mang thai phu mây mưa một phen, nam nhân bụng bự có một phen mùi vị rất đặc biệt.

Khi Cố Lan nghe nói trong nhà Tần Kỳ đã có hai vị phu nhân, trong lòng biết nếu muốn làm cho hắn si mê mình thì phải dùng chút thủ đoạn. Y từ nhỏ ở nơi bướm hoa đã tập sớm thành quen, nói mấy câu nam nhân yêu thích là có thể thăm dò. Vừa lúc kỹ viện cũng là nơi thuận tiện cho y lấy tài liệu ngay tại chỗ, sách tranh vẽ, công cụ, dược phẩm, cái gì cũng có. Tần Kỳ chưa từng thấy qua nhiều cách chơi như vậy, tò mò là điều hiển nhiên, hơn nữa Cố Lan còn chủ động phối hợp, khiến cho hắn thử từng cái một trên người Cố Lan, hưởng thụ vui sướng cao nhất. Cố Lan nội công thâm hậu, sức chịu đựng đương nhiên cao hơn Lãnh Nhiên. Y lại theo ý lấy lòng, đối với yêu cầu của Tần Kỳ tuyệt đối không cự tuyệt. Hiện tại Tần Phong và Lãnh Nhiên cũng có bầu, hắn nhìn không được lại lần qua lần lại Cố Lan vài lần, Tần Kỳ lập tức phát tiết đại bộ phận tinh lực ở trên người Cố Lan. May mắn Cố Lan đã luyện phương pháp thủ tinh, nếu không... Hai người chơi loại này sớm hay muộn cũng sẽ làm cho hắn tinh tấn nhân vong().

() Tinh tấn nhân vong: ý là “làm việc” với tần suất và cường độ cao – tiêu hao công lực – ngổm =))]

Từ nay về sau, ban ngày Tần Kỳ đến lầu lồng cùng Cố Lan, khuya về nhà an ủi phu nhân mang bầu, cuộc sống gia đình trôi qua khá dễ chịu.

Thế nhưng lại có chuyện xảy ra, hai người ngày đêm điên đảo triền miên duy trì mấy tháng lập tức xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Một buổi sáng, trong lúc rảnh rỗi Tần Kỳ ra cửa đi dạo, đi dạo xong thì lại đến Thường Cúc lầu. Nhóm tiểu quan sinh hoạt ngày đêm đảo lộn, hiện tại phần lớn bắt đầu ngủ, trong lầu yên tĩnh không có mấy người tỉnh táo. Tần Kỳ thở phào nhẹ nhõm, tiểu quan bên trong lầu này luôn nhiệt tình làm cho hắn cảm thấy xấu hổ. Tần Kỳ không thích loại hình nam không ra nam nữ không ra nữa, đối với sự mến mộ của bọn họ không thể làm gì khác hơn là làm như không thấy. May mắn tiểu quan có ý với hắn trong Thường Cúc lầu tuy nhiều, nhưng không có một ai dám đào tường của ông chủ, nhiều lắm thì cũng chỉ liếc mắt đưa tình với hắn. Có một tiểu quan còn chưa ngủ vừa nhìn thấy người tình của ông chủ tới, chủ động nói cho hắn biết ông chủ còn chưa rời giường. Tần Kỳ luôn luôn qua buổi trưa mới đến nơi này, hôm nay tới sớm mới phát hiện thì ra tiểu tình nhân tham ngủ như thế.

Hắn quen thuộc đi tới phòng ngủ của Cố Lan, kéo khăn trải giường một phen. Cố Lan đang ngủ giống như con mèo nhỏ khả ái, Tần Kỳ cười cười, người này chỗ nào là con mèo nhỏ, rõ ràng là một con hồ ly *** đang yêu tính kế.

Tần Kỳ nhìn y ngủ say, trong lòng sinh ra vài phần muốn đùa dai. Hắn bò lên giường chen vào giữa hai chân nam nhân, nâng lên đùi ngọc, lộ ra cục huyết sử dụng quá độ. Huyết sưng đỏ do một cây ngọc thể màu xanh ngọc tạo ra, hoa cúc nhỏ màu nâu thẫm cố hết sức phun ra nuốt vào dị vật. Tần Kỳ nhìn thấy cảnh đẹp thì vui vẻ, cầm đuôi ngọc thể kéo ra một nửa, sau đó lại mạnh mẽ đẩy trở về cục hoa. Thân thể Cố Lan được hắn chơi đùa vô số lần, đối với điểm mẫn cảm trên cơ thể y hắn rõ như lòng bàn tay. Người nam nhân nào có thể chịu được loại kích thích này?

Điểm nhạy cảm bị vật cứng va chạm, Cố Lan rên rỉ một tiếng thức dậy từ trong mộng. Trợn mắt nhìn Tần Kỳ ngồi giữa hai chân cười híp mắt nhìn y, Cố Lan giận liếc mắt nhìn hắn, đứng dậy phủ thêm áo khoác. Bình thường lúc Tần Kỳ tới y cũng không mặc quần, dù sao mặc vào cũng phải cởi ra, không bằng thoải mái một chút. Ý nghĩ này của y thật sự rất thuận lợi cho Tần sắc lang, ngay cả y phục cũng không cần cởi, trực tiếp đè là được.

Tần Kỳ nhìn y mặc áo khoác vào, vui cười ôm lấy y. Ý xấu cầm lấy ngọc thể đứng vững ở giữa bắp đùi, đặt y ở trên đùi của mình. Đuôi ngọc thể bị đè tiến vào trong cơ thể, đâm mạnh vào vách tường ruột nhạy cảm, Cố Lan run rẩy một lúc, phân thân nhô lên thật cao. Một tay Tần Kỳ sờ mó bắp đùi trần truồng của y, một tay kia đặt ở giữ hai cánh mông vuốt ve bừa bãi, định vận động thêm một thời gian nữa.

Hiện tại Cố Lan không có tâm tình hồ đồ với hắn, hiện tại y rất phiền não. Gần đây y luôn cảm thấy buồn ngủ, ngủ như thế nào cũng cảm thấy không đủ, Tần Kỳ thường xuyên đòi hỏi làm cho y có chút ăn không tiêu, hơn nữa một chuyện khác cũng treo ở trong lòng làm cho y phiền não.

Y đẩy Tần Kỳ ra, xuống đất rót một chén trà uống, tư thế đi tuyệt đẹp, nhìn không ra trong hậu đình có kẹp một cây ngọc thể lớn một chút nào. Tần Kỳ thích để một số đạo cụ nhỏ vào trong hậu huyết ngon miệng của y, lúc gần đi thì bỏ vào, ngày thứ hai lại rút ra, không cho phép y tùy ý lộn xộn. Mấy tháng nay thân thể y đã quen với cảm giác có vật khác thường trong cơ thể, hiện tại ở phía dưới ngâm lấy đồ đặc, chỉ cần không quá mức thô to, y lập tức có thể hành động như thường.

Giải quyết khô khan trong cổ họng, Cố Lan im lặng một lúc lâu, thấp giọng nói rằng: “Kỳ, hình như ta có.”

Từng trải qua hai lần đương nhiên Tần Kỳ sẽ không ngạc nhiên gì. Tuy không phải là lần thứ nhất nghe nói như thế, nhưng hắn vẫn kinh ngạc một chút, thì ra mỗi người đàn ông sau khi mây mưa đều sẽ thụ thai.

Sau khi kinh ngạc, Tần Kỳ lại bắt đầu khổ não. Cố Lan mang thai có nghĩa là không thể lại mây mưa mỗi ngày giống như bây giờ, ba người vợ đều có bầu, sau này sẽ không ai chơi với hắn mỗi ngày. Trước đây lúc chưa từng làm đều không cảm thấy gì, từ khi phá thân nam nhân, một ngày không làm hắn đều không nhịn được. Xem ra lại phải tìm một người nam nhân nữa, trong bụng Tần Kỳ im lặng. Nhưng nam nhân hợp mắt làm sao có thể đơn giản tìm được, Tần Kỳ không phải không có chuyện phiền não.

Thấy hắn sau khi nghe xong cũng không vui vẻ, trong mắt Cố Lan chứa đầy nước mắt. Y vốn là người lo được lo mất, bây giờ nhìn người yêu không thích hài tử của bọn họ càng cảm thấy thương tâm. Tuy trong lòng luyến tiếc, nhưng y vẫn lấy ý nguyện của Tần Kỳ làm ưu tiên.

Cố Lan ủy khuất nói: “Kỳ, ta biết chàng không muốn đứa bé này, ngày mai... Ngày mai ta sẽ phá hủy con.”

“Ai nói ta không muốn?” Tần Kỳ nghe vậy kinh hoảng, thậm chí có chút phẫn nộ. Cái này là hài tử của hắn, tuy tới không đúng lúc, nhưng hắn cũng không nói là không muốn. Vừa định lên án mạnh mẽ nam nhân một trận, nhưng khi hắn nhìn thấy khuôn mặt đáng thương tràn ngập chờ đợi của Cố Lan, tức giận hơn nữa cũng không mắng ra được.

Tần Kỳ mang theo Cố Lan về nhà báo cáo với hai vị phu nhân, bàn bạc ngày thành thân. Xế chiều mấy tháng này hắn đều chạy đến Thượng Cúc lâu, hai người đã sớm đoán được hắn có tình nhân ở bên ngoài, chuẩn bị tốt tâm lý có thêm một phu nhân mới. Nghe nói là ông chủ Thượng Cúc lâu, hai người cũng không kinh ngạc, mặc dù không hài lòng lắm với xuất thân của y, nhưng cũng không chặn Cố Lan lớn bụng ở ngoài cửa.

Thời gian vội vàng, Cổ Lan cũng không thể mang theo bụng bự vào cửa, mấy người vội vã chuẩn bị xong việc, một tháng sau Cổ Lan nở mày nở mặt gả vào nhà họ Tần làm tam phu nhân, cùng Tần Phong, Lãnh Nhiên hầu hạ một chồng.

5. Chương 5: Ép Buộc Giao Hoan

Nếu Tần Kỳ đã có ý muốn tìm một tình nhân, đương nhiên sẽ không thể không làm một số việc. Nhưng nam nhân ở Hi thành hầu như hắn đều đã xem qua một lần, không tìm được một người làm cho hắn cảm thấy hợp mắt.

Cổ Lan phải xử lý việc buôn bán của Thương Cúc lâu, thường thường phải về lâu một chuyến. Có lúc Tần Kỳ cũng sẽ cùng y trở về, hai người ôn lại một phen yêu đương vụng trộm lúc sung sướng.

Có một đêm, hai người vừa khéo trò chuyện về loại hình Tần Kỳ yêu thích, Tần Kỳ thuận miệng nói rằng ba vị phu nhân đều quá chủ động, mình bây giờ muốn tìm một nam nhân thích từ chối cự tuyệt. Cổ Lan nghe xong cảm khái: “Thì ra phu quân thích chơi đùa với loại nam nhân thích từ chối cự tuyệt, sớm biết thế thì trước đây ta đã làm khó dễ chàng.”

Hai người trêu đùa một hồi, Cổ Lan bỗng nhiên đưa tay chỉ dưới lâu, cười hỏi: “Chàng nhìn xem thử người dưới lâu thế nào?”

Tần Kỳ thuận theo ngón tay của y vừa nhìn, đúng là một mỹ nam cực kỳ hiếm thấy.

“Không tồi!”

“Đây chính là tài tử nổi danh ở Giang Nam, biết là chàng sẽ thích. Người này tên là Mục Từ, xuất thân dòng dõi thư hương, loại ngọc tử một sách này cũng không phải đơn giản là có thể của tới tay, nhất định có thể thỏa mãn nguyện vọng bị người kháng cự của chàng.”

Cổ Lan không sợ trời không sợ đất, việc duy nhất y sợ chính là Tần Kỳ không vui vẻ. Chỉ là một con cháu nhà giàu ra ngoài du lịch không khó xử lý. Nhận được sự cho phép của Tần Kỳ, Cổ Lan sai thủ hạ làm Mục Từ say khướt, bỏ thuốc kích thích ***. Loại xuân dược này có tên “Hậu đình hoan”, là cực phẩm xuân dược, chuyên môn dùng trên người tiểu quan, nam sủng.

Khi Tần Kỳ nhìn thấy Mục Từ, Mục Từ đã bị dục hỏa trong cơ thể điên cuồng tàn sát bữa bãi thiêu đốt lý trí. Mục Từ toàn thân ửng đỏ vờn vẹo ở trên giường, y bị xuân dược hành hạ toàn thân rã rời, hạ thân cương lên khắp khuôn mặt đều là xuân tình, hai mắt ngấn lệ khẩn cầu nam nhân cứu mình. Tần Kỳ thưởng thức vẻ đẹp của y, cũng không gấp gáp, hắn muốn nhìn một chút rốt cuộc thuốc này có bao nhiêu lợi hại.

Nam nhân đã bị dục hỏa trong cơ thể làm cho điên cuồng, như con chó quỳ sấp ở trên giường, hai tay vờn hai mông bung ra, lộ ra cục huyết khát vọng bị xỏ xuyên. Cái miệng nhỏ nhắn khép mở rất nhanh dụ dỗ nam nhân tiến vào, cửa cúc đã bị *** thủy bên trong chảy ra làm ẩm ướt. Trong miệng y lung tung cầu khẩn nam nhân trước mặt xâm phạm chính mình, ngón tay chủ động với vào trong cục huyết của mình đâm vào rút ra, một chuỗi giọt nước *** mỹ thuận theo ngón tay của y nhỏ xuống từng giọt.

Tần Kỳ bị cảnh đẹp hoạt sắc sinh hương() trước mắt làm say mê, làm hắn điên cuồng thẳng tiến vào thân thể bên dưới. Mục Từ lớn tiếng rên rỉ, vờn vẹo vòng eo đón ý nói đùa va chạm vào phía sau nam nhân, cái mông mướt mà phối hợp với tần suất chuyển động của nam nhân nhẹ nhàng đong đưa, vẽ ra đường cong mê người. Kịch liệt vui vẻ làm hắn rơi vào vực sâu ***, lật đổ nhận thức.

() Hoạt sắc sinh hương: Hình dung nhan sắc xinh đẹp điểm lệ của hoa

Bởi vì có liên quan tới được hiệu, Mục Từ không biết một môi đòi hỏi nam nhân một buổi tối. Mục Từ chưa từng trải qua một đêm cao trào nào, chiếm được vui sướng cực hạn, nhưng mà lúc thanh tỉnh chính y sẽ không có liên nghĩ, không để ý nhấn nại một người nam nhân muốn làm gì thì làm với y như thế.

Lòng Tần Kỳ tràn đầy mong đợi chờ nam nhân mệt mỏi đang ngủ thanh tỉnh, ai biết đợi hắn là một cái tát vang dội. Tần Kỳ bị y đánh một bạt tai cũng có chút tức giận, thời gian này hắn được người nuông chiều, nơi nào bị người đối đãi như vậy. Cố Lan chứng kiến dấu ngón tay trên mặt hắn thì càng không nỡ, hận Mục Từ đến nghiêng răng nghiêng lợi. Nếu y rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, không muốn làm tình nhân vậy thì làm người bị cầm tù. Cố Lan phải người cời sạch Mục Từ trôi ở trên giường, mỗi ngày sai người giải thích cho y biết việc y phải làm. Từ nay về sau Mục Từ chỉ có thể không cam lòng bị giam cầm ở trên giường, mỗi ngày đợi Tần Kỳ lâm hạnh, có lúc làm cho Cố Lan không vui còn có thể bị chuyên gia điều giáo một phen, chịu đủ nỗi khổ ***.

Từ đó đến sau này, mỗi ngày Tần Kỳ vẫn đúng hạn đến Thượng Cúc lầu báo cáo, trước thân thiết với Cố Lan một phen, sau đó lại đi thăm tình nhân mới không nghe lời.

Lúc mới bắt đầu, mỗi ngày Mục Từ đều chửi ầm lên. Y xuất thân tốt đẹp, lăn qua lộn lại chỉ biết mắng súc sinh, cầm thú, những từ ngữ cần cỗi này. Tần Kỳ xuất thân người làm và Cố Lan thân làm ông chủ kỹ viện lời khó nghe nào chưa từng nghe qua, đương nhiên chẳng hề hấn gì đối với lời chửi rủa của y. Hơn nữa so với cãi lại, Tần Kỳ biết dùng phương thức tốt hơn để nghiêm phạt y. Nơi giam y là của kỹ viện, công cụ điều giáo người không thiếu. Roi da, ngọn nến, ngọc thể, nhũ kẹp, ngựa gỗ... Cái gì cần có đều có, Mục Từ ăn no đọc sách thánh hiền nơi nào có thể thấy qua. Tần Kỳ dùng thủ đoạn học được từ Cố Lan đều dùng ở trên người Mục Từ, điều giáo y khổ không thể tả, mỗi khi thoải mái đều quên mất lễ nghĩa liêm sỉ, cao trào không ngừng liên tục kêu *** đang.

Mục Từ là báu vật trời sanh, trong hậu huyết vừa ướt vừa ẩm, *** thủy tràn lan, thường thường khiến Tần Kỳ yêu thích không buông tay. Thậm chí vì để cho y phân bố ra càng nhiều *** thủy, cố ý cầm cố phần thân của y, buộc y chỉ có thể dùng hậu môn đạt được cao trào. Mỗi ngày Mục Từ nhìn thấy người đàn ông này làm vĩnh viễn chỉ có một việc, lâu ngày, thân thể sinh ra phản xạ có điều kiện, chỉ cần thấy được hân hậu môn sẽ ướt át, làm tốt chuẩn bị hậu hạ, rất dễ dàng cho Tần Kỳ, ngay quá trình đùa giỡn đầu tiên đều có thể tiết kiệm.

Tần Kỳ lần đầu tiên ném thử cảm giác ép buộc người khác cùng hoan ái với hắn, đối với sự chống cự của Mục Từ cảm thấy hơi mới lạ, bình thường cố ý làm Mục Từ khóc để thỏa mãn u ám trong lòng hắn.

Thường xuyên hoan ái như vậy làm gia tăng tỷ lệ thụ thai rất lớn, ở lúc hai người còn đang chìm đắm trong khoái cảm, một viên mầm móng hơi nhỏ đã lặng yên trồng vào trong bụng nam nhân.

6. Chương 6: Xuân Tình Nảy Mầm

Ở lúc Tần Kỳ đặt tâm tư ở trên người Mục Từ không nghe lời, nhị thiếu gia xuất môn du lịch nhiều năm của Tần phủ về nhà.

Người em trai này của Tần Phong, tên là Tần Thái, còn nhỏ hơn Tần Kỳ tới hai tuổi, dáng dấp giống hệt Tần Phong, nhưng tính cách lại khác nhau rất nhiều, luôn luôn lỗ mãng. Tần Thái khi còn bé thích nghe các câu chuyện hiệp sĩ, thích hành hiệp trượng nghĩa, chạy đi báii sư học mấy năm võ công, lập tức giương kiếm đi vào giang hồ. Nghe nói còn xông ra một chút thanh danh.

Trong trí nhớ của Tần Kỳ nhị thiếu gia năm đó vẫn còn là bộ dạng da lông ngắn mười bốn mười lăm tuổi, lần này y trở lại làm hân suýt chút nữa không nhận ra được. Khuôn mặt thiếu niên cời bỏ non nớt, hiện ra vài phần khí phách đàn ông, thân thể quanh năm luyện võ rắn chắc hơn Tần Phong rất nhiều. Người này cũng coi như là cậu em vợ của mình, Tần Kỳ giờ ra khuôn mặt tươi cười, làm người đứng đầu một nhà ngành đón đưa y đi vào cửa.

Nói về chuyện này, lần trước khi Tần Thái trở về chủ nhân Tần phủ vẫn còn là đại ca của y, lần này về nhà lại biến thành hạ nhân trước kia xoay người làm chủ, làm cho y có chút không thích ứng. Đại ca luôn luôn anh minh thần vũ lại gả cho một người làm, lại cùng chung một chồng với nam nhân khác, làm sao y có thể

không khiếp sợ. Nhưng khi y nhìn thấy ca phu, tất cả nghi hoặc đều bị cởi bỏ. Nếu là lời của người này, sợ rằng ngay cả y cũng nguyện ý oan ức chính mình.

Tần Thái trầm tư chăm chú nhìn Tần Kỳ, trong chốc lát bầu không khí có chút ám muội. Tần Phong ho khan hai tiếng, làm cho Tần Thái tỉnh lại. Chính mình làm sao có thể có hành động thất lễ như vậy đối với trượng phu của ca ca. Tần Thái xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, hàn huyên vài câu cùng mọi người rồi trở về phòng đi nghỉ.

Sau khi mỗi lần gặp mặt Tần Kỳ, Tần Thái đều sẽ cư xử thất thường. Lâu ngày, mọi người cũng thấy nhưng không thể trách, đối với tâm tư của vị thiếu niên này đoán được vài phần.

Hiện tại toàn bộ tâm tư của Tần Kỳ đều đặt ở việc điều giáo trên người Mục Từ, tuy trong lòng sáng tỏ đối với tâm ý của Tần Thái, nhưng nếu Tần Thái không chính mồm nói ra, hẳn cũng không có chủ động vạch trần, giữa hai người vẫn duy trì bầu không khí mập mờ.

Tuy Tần Kỳ một lòng nghĩ đến việc chinh phục Mục Từ, nhưng quan hệ ép buộc giữa hắn và Mục Từ cũng nhanh chóng đi đến phần cuối.

“Bảo bối, tướng công tới thăm ngươi, ngày hôm nay có ngoan ngoãn hay không!”

Mục Từ quay đầu đi không nghe lời nói trêu chọc của Tần Kỳ, mỗi ngày hầu như đều có thể nghe được lời nói tương tự. Lúc mới bắt đầu mặt đỏ tới mang tai lớn tiếng chửi rủa đến bây giờ tinh thần sa sút, Mục Từ đã thành thói quen với giọng nói không đúng đắn của nam nhân.

Thấy y xoay khuôn mặt không nhìn mình, Tần Kỳ nổi ý xấu đưa ngón tay luồn vào trong đường ruột y quấy nhiễu, buộc y phát ra tiếng rên rỉ mê người. Trong hậu đình Mục Từ chất đầy trân châu, cử động một chút trân châu trong cơ thể cũng sẽ thay đổi vị trí, ma sát vách tường nhạy cảm bên trong. Trải qua bốn tháng điều giáo, cục huyết y còn mẫn cảm hơn phân thân, chỉ cần có một chút kích thích nhỏ là có thể làm cho *** của y bùng bùng phần chấn.

Mục Từ bị kích thích toàn thân loạn chiến, hậu huyết dùng sức kẹp chặt ngón tay của đàn ông, ngăn cản hắn lộn xộn ở bên trong. Vách tường tràng ruột ngày một chặt lại, không gian trở nên chật hẹp. Trân châu cứng rắn đè ép rõ ràng vào vách tường tràng ruột, làm cho Mục Từ vừa đau lại vừa thoải mái, không chịu nổi cần khăn trải giường để không phát ra âm thanh đáng xấu hổ.

Tần Kỳ thấy thế cười thầm trong lòng, ngón tay uốn lượn bắt đầu lấy ra trân châu ở bên trong. Từng viên trân châu được lấy ra, mang theo một chuỗi nước trong suốt, làm ướt một mảnh sàng đan đỏ thẫm, càng lộ vẻ *** mỹ.

Tần Kỳ vốn cũng không phải là nam nhân có tự chủ rất mạnh, hiện tại nhìn thấy miệng huyết của Mục Từ phun ra nhiều *** dịch như vậy, hé ra hợp lại mê hoặc hắn, không để ý tới còn chưa lấy ra toàn bộ trân châu trong huyết, hạ thân một cái, vọt vào bên trong cơ thể người nam nhân, trong chốc lát *** thủy vắng khắp nơi, trân châu lăn lộn ngổn. Mục Từ kinh hô một tiếng, suýt chút nữa bất tỉnh. Vách tường tràng ruột bị no căng đến cực hạn, sắp bị cự vật lớn xâm lấn làm nứt vỡ. Trân châu bị đẩy càng di chuyển thêm vào bên trong, phân tán tứ phía đè ép vách tường. Theo di chuyển của nam nhân, trân châu cũng bị hút về phía các phương hướng ma sát thật vách tường của y. Thậm chí có một viên trân châu còn bị đè ở trên điểm nhạy cảm của y, một chút lại một chút, không ngừng nghiền nát. Sau khi trải qua khiếp sợ, Mục Từ chỉ cảm thấy loại cách chơi này càng vui vẻ hơn bình thường, càng làm cho y không nhịn được, thoải mái làm hai mắt y trắng dã, toàn thân loạn chiến, không để ý tới xấu hổ lớn tiếng rên rỉ.

Không bao lâu sau, thân thể Mục Từ bỗng nhiên căng thẳng, hậu huyết cắn chặt bảo khí của nam nhân mang cho y sung sướng cực hạn. Tần Kỳ vui sướng cùng y rất nhiều lần, đương nhiên biết đây là phản ứng trước cao trào của y, vội vàng rút ra dục vọng chưa phát tiết. Một lượng lớn *** thủy từ trong cơ thể Mục Từ tuôn ra, trân châu bên trong đường ruột cũng theo nước lao ra, rơi xuống ướt một mảnh trên giường. Trân châu giúp tiết kiệm việc chuẩn bị hầu hạ, tâm tình Tần Kỳ thật tốt, vẫn như cũ gắng gượng muốn đâm lún nữa thẳng tiến trong cơ thể Mục Từ, lại là một phen mây mưa.

Hai người vẫn làm đến khi bầu trời tối đen mới chấm dứt. Quá trình khá dài, hậu môn Mục Từ cao triều nhiều lần, hầu như muốn làm thối ướt đầm sàng đan dưới người, ngọc hành trước người lại không có một cơ hội để thả ra. Y giờ dục vọng thật cao bị một cái dây da gắt gao trói chặt, căng đến mức sắp nổ tung.

Chỉ có thể theo cao trào run rẩy hai cái, từng giọt nước rỉ ra từ cửa miệng. Hai quả ngọc hoàn thật nặng, không biết tích bao nhiêu nước tinh.

Giương mắt nhìn Tần Kỳ đang mặc quần áo, Mục Từ biết người nam nhân đùa bốn chính mình suốt mấy giờ sắp rời đi. Y vốn nên vui vẻ vì cuối cùng cũng kết thúc một ngày dằn vặt, nhưng Mục Từ đã vài ngày không bắn tinh thực sự không nhịn được, cầu xin nam nhân thả cho y phóng thích một lần. Bộ dáng rơi lệ đáng thương cầu xin của Mục Từ thật sự rất thỏa mãn lòng chinh phục của Tần Kỳ, sẵn khoải đáp ứng thỉnh cầu của y. Giam cầm bị cởi ra, nơi yếu ớt bị ngón tay của đàn ông dụng tâm đùa bốn, rất nhanh thì phát tiết dục vọng nhiều ngày ra ngoài. Mục Từ thoải mái thở gấp khiến nam nhân lần nữa động tình, lại muốn làm y mấy lần.

Cao trào nhiều lần, trước sau hạ thân của Mục Từ đều thấm ướt một mảnh. Y cảm thấy khó chịu, ngồi dậy dùng sàng đan chà lau. Đa số thời gian y đều nằm, Tần Kỳ thì làm xong rồi đi ngay lập tức, hiện tại khi y ngồi xuống Tần Kỳ mới phát hiện bụng của y hơi hở ra, hình thành một đường vòng cung mượt mà.

Tuy không rõ rệt, nhưng Tần Kỳ đã từng có kinh nghiệm, đương nhiên sẽ không cho rằng y béo lên. Hắn trầm ngâm, nếu Mục Từ đã có thai, sẽ không thể mây mưa. Tần Kỳ có chút phiền muộn, sớm biết thì đã rót cho y thuốc tránh thai, nói không chừng nam nữ đều có thể dùng được. May mắn Tần Phong tháng trước đã sinh, thời gian tiếp theo cuộc sống về đêm của phu thê hai người có thể khôi phục lại như trước, không cần lo lắng không có ai để tiết dục. Nhưng mà nếu Mục Từ mang thai hài tử của hắn, đương nhiên không thể lại nhốt y ở chỗ này, nhưng mà nên thu xếp y ở đâu? Tần Kỳ quyết định đi tìm Cổ Lan thương lượng một chút về biện pháp thu xếp ổn thỏa cho người này.

7. Chương 7: Lạt Mềm Buộc Chặt

Bụng Cổ Lan đã bảy tháng, đi lại mỗi ngày không tiện lắm, vì xử lý sinh ý nên ở tạm tại Thượng Cúc lầu. Mặc dù vóc người Cổ Lan có chút biến hình, nhưng y am hiểu trang phục, cả người mặc một bộ hồng y che lại không ít cái bụng nhỏ lên, vẫn xinh đẹp như cũ, rất rung động lòng người. Tính cách của y không chịu gò bó, thể chất tốt, thân thể sau khi mang thai lại vô cùng rắn chắc, dễ dàng động tình, khác hoàn toàn với hai vị mang thai phu cần thận từng li từng tí kia, luôn luôn cuốn lấy Tần Kỳ cầu hoan, làm cho Tần Kỳ hưởng thụ lạc thú giao hoan bụng bự.

Tần Kỳ luôn luôn đáp ứng đối với lời cầu hoan của y, nhưng lần này lại cự tuyệt cảm dỗ của y, hỏi thăm y nên để Mục Từ ở đâu. Cầu hoan bị từ chối, trong lòng Cổ Lan có chút không sẵn khoái. Y vốn cũng không thích cái người miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo kia, khuyên Tần Kỳ thả Mục Từ, chờ y nghĩ thông suốt hiển nhiên sẽ ngoan ngoãn trở về. Cổ Lan đã từng gặp qua vô số người, một người có động lòng hay không y chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra. Mục Từ rõ ràng đã yêu Tần Kỳ, nhưng mỗi ngày cứ khẳng khái chống cự, thật sự rất không có ý nghĩa. Người như thế cho dù có giữ lại cũng sẽ tìm cơ hội chạy trốn, không bằng thả đi ngay từ đầu, chơi trò chơi lạt mềm buộc chặt với y một lúc. Tần Kỳ cảm thấy Cổ Lan nói rất có lý, quyết định nghe lời của phu nhân, thả Mục Từ. Hắn có cảm giác mơ hồ, sự việc nhất định có thể phát triển dựa theo phương hướng hắn kỳ vọng, Mục Từ nhất định sẽ chủ động trở về tới tìm hắn.

Chuyện phiền lòng giải quyết xong, trong lòng Tần Kỳ thoải mái không ít. Hai người nói mấy câu rồi lập tức cắt trên giường, cùng nhau mây mưa.

Ngày thứ hai, Tần Kỳ chuẩn bị một món đồ chơi cho Mục Từ, hắn muốn nhìn dáng vẻ chủ động của Mục Từ một chút lúc cuối cùng. Tần Kỳ cố ý chọn lựa ngọc thể cỡ lớn nhất trong lầu để cho y hưởng thụ. Chiều dài và độ thô của cây ngọc thể này đều là cực phẩm trong cực phẩm, ở đỉnh điêu khắc một đóa hoa cúc tinh xảo, cán bị phiền lá bao vây, gập ghềnh, chắc chắn có thể làm cho Mục Từ cảm thụ vui vẻ cao nhất.

Hắn nói với Mục Từ, chỉ cần Mục Từ đồng ý tự tay cắm cây ngọc thể này vào tiểu huyết của mình, hắn sẽ lập tức thả y rời đi. Việc làm xấu hổ như thế Mục Từ làm không được, cây ngọc thể này làm cho y cảm thấy sợ, nhưng cũng không nguyện ý buông tha cơ hội rời đi ngàn năm có một. Y khẽ cắn môi, tiếp nhận

cây ngọc thể có độ thô kinh người này, mở chân ngọc thon dài, nhắm vật trong tay ngay miệng huyết, nỗ lực đẩy mạnh vào cục huyết. Tuy trong lòng cảm thấy thẹn, nhưng thân thể cũng đã bị điều giáo đến *** đang không chịu được, cục huyết chủ động nuốt vật cầm trong tay vào.

“Um...” Thật sướng! Đau quá! Thật là thoải mái!

Nước mắt sinh lý tràn ra từ viền mắt, trong cổ Mục Từ phát sinh một tiếng nức nở. Chiều dài và độ thô không thể so sánh với bình thường, vách tường tràng ruột hoàn toàn bị kéo căng, chặt vật phun ra nuốt vào. Hoa văn nhô ra trên đỉnh trụ không ngừng xẹt qua thành trong, cào y vừa đau lại vừa thoải mái. Thành trong nhạy cảm bị kích thích, gắt gao bao lấy dị vật không thả. Y bị kích thích làm thở gấp liên tục, nơi phía trước dựng đứng thậm chí còn chảy ra nước mật, khuôn mặt bởi vì cảm thấy thẹn cùng vui vẻ mà thay đổi đến đỏ bừng, như sắp nhỏ ra máu.

Tần Kỳ vô cùng hứng thú thưởng thức cảnh đẹp trước mắt. Lại nói bông hoa cục của Mục Từ chưa bao giờ thấy hồng như thế, cho dù công cụ có to như thế nào đều có thể nuốt vào thuận lợi, thực sự là trời sinh bị người dè đoán.

Sau khi Tần Kỳ mở rộng tầm mắt, ném một thân quần áo và đồ dùng hàng ngày lên giường. Mục Từ đã bốn tháng không mặc y phục, bây giờ nhìn thấy trong lòng lại có một loại xung động muốn khóc. Vì để mặc được quần, Mục Từ quyết tâm, đẩy mạnh một đoạn lộ ra ngoài thân thể vào trong huyết. Ngọc thể không có vào tận gốc, suýt chút nữa làm nứt vỡ tràng ruột của y. Loại ngược đãi gần như vui vẻ này, làm cho Mục Từ không nhịn được, run rẩy bắn ra.

Thở dốc một hồi, Mục Từ nắm khăn trải giường tùy ý chà lau chất lỏng dính ở trên da. Y chặt vật chống vào tường chậm rãi đứng lên, tư thế vụng về đi theo phía sau nam nhân rời khỏi căn phòng giam giữ chính mình nhiều tháng qua. Trong cơ thể ngậm lấy ngọc thể lớn như vậy, ngay cả Cố Lan cũng không thể hành động như bình thường. Hai chân Mục Từ không thể khép lại, cứ vật trong cơ thể theo chuyển động của hai chân không ngừng ma sát vào vách tường tràng ruột của y. Hai chân Mục Từ bị hành hạ như nhũn ra, toàn thân đều là mồ hôi, một đoạn đường ngắn ngủi cũng đã dẫn vật y đến điên loạn rồi.

Thật vất vả mới đi tới cửa, Tần Kỳ đột nhiên ôm y lên, đặt ở trên lưng ngựa. Con ngựa này là lúc Mục Từ tới Thượng Cúc lâu đã cưỡi, bây giờ vật về chủ cũ. Lưng ngựa làm cho ngọc thể trong cơ thể y đâm vào càng sâu, đánh thật mạnh vào vách tường tràng ruột. Kích thích đến đột nhiên làm cho Mục Từ đang xoay người cảm thấy bụng mình như sắp vỡ, cổ nén tràn ra tiếng rên rỉ liên tiếp.

Tần Kỳ mỉm cười lấy tay xoa xoa cái bụng giúp y, nghĩ lại chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại cha con bọn họ, trong chốc lát có chút không nỡ. Nụ cười của hắn dưới ánh mặt trời chiếu làm cho Mục Từ cảm thấy hoa mắt thần mê, trái tim đập mạnh vài lần.

Mục Từ liếc mắt nhìn nam nhân dẫn vật chính mình nhiều tháng qua một lần cuối cùng, đôi mắt phức tạp. Y cũng không rõ tâm tư của mình, trong lòng lại có một chút luyến tiếc rời đi. Y cảm thấy rất sợ, lẽ nào người nam nhân này hạ độc y, làm cho y chỉ có thể ngoan ngoãn mặc hắn đùa bỡn hay sao. Chính mình làm sao có thể thấp hèn như thế, luyến tiếc rời khỏi một nam nhân ép buộc chính mình. Chịu không nổi bản thân lại nữ khí như vậy, y khế cắn môi, nắm chặt dây cương trong tay phóng ngựa rời đi.

Tần Kỳ nhìn nam nhân chạy trời chết, cảm thấy có chút buồn cười. Chính bản thân hắn đã bằng lòng thả y rời đi, đương nhiên sẽ không hối hận, cần gì phải gấp gáp như vậy.

Nghĩ đến tình cảnh lúng túng bây giờ của Mục Từ, Tần Kỳ đã cảm thấy không thoải mái trong lòng. Thượng Cúc lâu là bộ phận nằm ở trong Hi thành, cho dù Mục Từ từ cửa thành nào đi ra ngoài đều phải cưỡi một đoạn đường rất dài. Lấy tính cách xấu hổ của Mục Từ, khẳng định sẽ không dám lấy ngọc thể ra ở trong thành, không thể làm gì khác hơn là bị động hưởng thụ một đường lưng ngựa xóc nảy mang đến dần vật.

8. Chương 8: Vụng Trộm Dưới Ánh Trăng

Editor: Lạc Cửu

Sau khi Mục Từ rời đi, cuộc sống của Tần Kỳ thiếu đi một chút lạc thú, đương nhiên sẽ bắt đầu cảm thấy bất mãn.

Tần Phong vẫn còn đang ở cũ, Lãnh Nhiên sắp lâm bồn không thích hợp để làm chuyện đó, thân thể Cố Lan bụng đã rất lớn, không thể làm cho hắn tận hứng, hắn đã thành thói quen mỗi ngày miệt mài sinh hoạt, hiện tại để cho hắn cảm dục chẳng phải là muốn lấy cái mạng nhỏ của hắn hay sao, không bằng lại tìm một người mới cùng hắn vài ngày. Vừa vặn bên người đã có sẵn một người, Tần Kỳ di chuyển suy nghĩ vào trên người đệ đệ bảo bối của Tần Phong. Hắn đã sớm nhìn ra tiểu tử này có một chút ý tứ đối với hắn, chỉ là ngại thân phận của bản thân nên không dám nói ra khỏi miệng. Tần Thái chính là một thiếu niên, huyết khí phương cương, chỉ cần thêm một chút dụ dỗ thì y sẽ theo hắn thôi.

Hắn biết Tần Thái thích đến hoa viên ngắm trăng, cố ý vào lúc này đi đến hoa viên, cùng nhau thưởng thức với y. Chuyến đi này, ngắm trăng là giả, thưởng hoa cúc mới là thật. Ánh trăng quá mức mờ nhạt, làm bầu không khí giữa hai người càng thêm ám muội. Hai người lại có tình cảm lẫn nhau nên càng khó kiềm chế, dần dần quấn quýt lấy nhau. Dưới ánh trăng, hai người nằm trong bụi cỏ thoả thích hoan ái. Tần Kỳ hơi dùng một chút thủ đoạn, lập tức tháo gỡ sự ngưng ngững của đóa hoa nhỏ này.

Tình hình sau đó, Tần Thái bắt đầu sợ hãi. Y đây chính là đào góc nhà của ca ca, yêu đương vụng trộm với trượng phu ca ca. Đa số đệ đệ đều sợ hãi đại ca của mình, Tần Thái hoảng loạn không dứt, trong lòng sinh ra một chút cảm giác tội ác, cảm thấy mình làm như vậy rất có lỗi với đại ca, bị người khác phát hiện thì sẽ không có mặt mũi làm người. Trái lại Tần Kỳ lại không có cảm giác gì, dù sao hắn cũng không phải chỉ cưới một mình Tần Phong làm vợ, nếu như Tần Phong biết được mà nổi máu ghen thì mới ngạc nhiên.

Cảm giác tội lỗi ngày càng trầm trọng, Tần Thái muốn Tần Kỳ quên đêm nay, sau này không gặp lại nữa. Tần Kỳ không nghe theo, trong lòng Tần Thái cũng có chút luyến tiếc, lại hẹn sau này mỗi ngày len lén gặp mặt ở hoa viên, làm việc kín kẽ một chút, không nên để cho người phát hiện.

Nhìn Tần Thái lo lắng như thế, trong lòng Tần Kỳ cảm thấy buồn cười. Tần Kỳ thầm nghĩ, ca ca người cũng không phải là loại người ích kỷ, cho dù có biết cũng chẳng phát sinh chuyện gì. Nhưng mà hắn muốn ném thử mùi vị vụng trộm, nên cũng không nói ý nghĩ trong lòng ra khỏi miệng, mỗi ngày lừa gạt những người khác trong phủ cùng mây mưa với cậu em vợ. Tục ngữ nói, thê không bằng thiếp, thiếp không bằng vụng trộm. Hai người ở sau lưng người khác yêu đương vụng trộm trong vườn hoa mang đến sự vui vẻ cho Tần Kỳ kể cả về tâm lý và sinh lý, Tần Kỳ hưởng thụ loại cảm giác yêu đương cầm kỳ này này, duy trì cảm giác yêu đương vụng trộm vui vẻ trong chốc lát cho đến khi bị người phát hiện.

Tần Kỳ và Tần Thái đều ở ở trong phủ, thuận lợi cho việc len lút gặp mặt. Tần Phong vẫn còn đang ở cũ không ra ngoài cửa phòng, Lãnh Nhiên gần lâm bồn rất ít đi lại, Cố Lan vì xử lý sinh ý tạm thời dọn về Thượng Cúc lâu, lần này hai người yêu đương vụng trộm quả thật lừa gạt được mọi người. Cho đến khi bị phát hiện, hai người lâu ngày tình cảm nồng thắm, thai đã nghén, làm Tần Phong cực kỳ tức giận.

Người thứ nhất phát hiện hai người khác thường chính là thân nhân của bọn họ Tần Phong.

Ngày đó trời trong nắng ấm, bầu trời quang đãng, Tần Phong mới vừa ở cũ xong ôm hài tử đến vườn hoa tản bộ, lúc đến gần núi giả thì nghe được một trận thở dốc mập mờ.

Y đã thành vợ người ta, đương nhiên biết đây là âm thanh gì. Vốn muốn rời khỏi không muốn quấy rối, nhưng ở lúc nhấc chân muốn chạy thì nghe được một âm thanh rên rỉ nũng nịu phóng dăng. Y nghe được đây là thanh âm của đệ đệ, trong chốc lát cảm thấy một hồi sấm sét giữa trời quang.

Phía sau núi giả, Tần Kỳ và Tần Thái vẫn trước sau như một đang làm việc điên loạn đảo phượng. Tuy Tần Thái không thích tuyên *** giữa ban ngày, nhưng buổi tối Tần Kỳ phải bồi bạn với ba vị phu nhân, không có thời gian cho y, nếu không... sẽ bị hoài nghi, cho nên hai người không thể làm gì khác hơn là mỗi ngày len lén gặp mặt vào ban ngày.

Thân thể Tần Thái cường tráng chịu đựng tốt, cái miệng nhỏ nhắn phía dưới kia khi mở ra ăn còn hơn cả ca ca y. Mỗi ngày Tần Kỳ đều đút no lỗ nhỏ của y, phục vụ y đến dục tiên dục tử. Loại việc làm này làm

cho Tần Thái xấu hổ không chịu nổi lại yêu thích muốn chết, y ở trên người Tần Kỳ thể nghiệm được vui thích từ trước đến nay chưa từng trải qua, trong lòng càng khẳng khẳng một mực đối với Tần Kỳ.

9. Chương 9: Một Đời Vừa Ý

Edit: Lạc Cửu

Tần Thái có nội công thâm hậu, hiểu biết thanh minh. Mặc dù bây giờ bởi vì khoái cảm kéo tới làm hơi phân tâm, nhưng y vẫn nghe thấy được tiếng bước chân lúc Tần Phong đến gần. Y sợ việc yêu đương vụng trộm với ca phu bị người phát hiện, bị dọa đến mức suýt té xỉu, dưới cú huyết căng thẳng thắt chặt lại, kẹp chặt Tần Kỳ làm hắn suýt chút nữa nhịn không được bắn vào bên trong. Tần Kỳ tức giận, vì trả thù cố tình càng dùng sức đâm vào, mỗi một lần đều đâm vào hoa tâm của nam nhân thật mạnh. Hồi hộp sợ hãi dưới khoái cảm ngược lại càng thêm mãnh liệt, Tần Thái bị hắn bỗng nhiên tiến công đâm vào kinh ngạc hô một tiếng. Ý thức được không tốt, Tần Thái che miệng mình, không dám phát ra một âm thanh nào nữa.

Y sắp bị nhấn chìm trong khoái cảm, trong mắt Tần Thái tràn đầy cầu xin, nước mắt không ngừng chảy tràn ra khỏi viền mắt. Y liều mạng lắc đầu, muốn gọi Tần Kỳ dừng cử động nữa, y sắp chịu không nổi loại hành hạ này rồi.

Tần Kỳ không quan tâm dùng sức ra vào, đối với nam nhân đột nhiên xuất hiện ở cửa núi giả thì thần nhiên cười. Tần Thái chú ý tới ánh mắt của hắn, thuận theo phương hướng nhìn tới, chính là đại ca mà y vẫn luôn rất sợ bị người đó phát hiện gian tình của hai người. Trong nháy mắt thân thể y cứng ngắc, tâm lập tức giống như bị đánh rơi vào hầm băng, cảm thấy lạnh đến thấu xương.

Về mặt Tần Phong cũng khiếp sợ nhìn trượng phu cùng đệ đệ mến yêu, khó có thể tiếp thu việc mình thật sự không biết chuyện đệ đệ bị trượng phu áp. Làn da màu mật ong của đệ đệ nhuộm một tầng ửng đỏ, cả người mềm mại quyến rũ bám vào trong ngực nam nhân. Chân thon dài mở ra vòng lấy thắt lưng nam nhân, hậu môn đang nuốt chửng cự vật rất lớn của nam nhân, chủ động đón lấy tiến công của nam nhân. Đây là đệ đệ mười tuổi đã có thể cảm bảo kiếm múa phong sinh thủy khởi(), là đệ đệ mười bốn tuổi đã có thể cảm trường kiếm phiêu bạt giang hồ của y sao?

()Phong sinh thủy khởi: gió nước nổi lên

E ngại trong mắt Tần Thái cùng bình tĩnh trong mắt Tần Kỳ tạo thành sự đối lập rõ ràng. Cục diện yêu đương vụng trộm bị thể tử đánh vỡ, Tần Kỳ cũng không cảm thấy hoang mang. Không quan tâm Tần Thái chống cự, lại dùng sức đâm vào thân thể Tần Thái vài lần ngay trước mặt thể tử rồi mới rút tinh hoa vào trong cơ thể của thiếu niên. Dịch thể nóng bỏng đốt nóng trái tim lạnh như băng của thiếu niên, làm cho thân thể của y run rẩy một hồi. Ôm chặt thân thể run rẩy của Tần Thái vào trong ngực, Tần Kỳ cười cười với Tần Phong, ý bảo Tần Phong không nên dọa người nữa. Tần Kỳ không cảm thấy sợ hãi chút nào, cũng không cần phải ... sợ. Dù sao sớm muộn gì cũng sẽ bị người phát hiện, vấn đề là sớm một ngày hay trễ một ngày thôi. Hắn biết Tần Phong chắc chắn sẽ chấp nhận quan hệ của hai người, sẽ không làm khó dễ nhiều hơn.

Việc này làm Tần Phong tức giận không hề nhẹ. Mặc dù y không để ý phu quân cưới vợ bé, nhưng đối với việc hai người thân cận nhất lừa gạt chính mình để vụng trộm thì hết sức tức giận. Y không nỡ nói dù chỉ một lời nổi nặng với Tần Kỳ, nhưng đối với đệ đệ can đảm dám lừa gạt của y thì không thể dễ dàng tha thứ. Từ đó đến sau này, y mỗi ngày đều sẽ cần cù giáo huấn Tần Thái một phen, giáo dục Tần Thái đạo lý đối nhân xử thế và những điều người làm vợ cần học, khiến Tần Thái khổ không thể tả.

Mặc kệ chuyện của người khác trôi qua như thế nào, cuộc sống của Tần Kỳ vẫn rất vừa ý như cũ.

Lại trôi qua một tháng, Mục Từ chủ động trở về. Mặc dù người rất không được tự nhiên, ... nhưng ít nhất ... đã đáp ứng gả vào Tần phủ. Thật ra trong lòng Mục Từ cũng rất mâu thuẫn, y đối với Tần Kỳ vừa thương vừa sợ. Hiện tại thân thể bị hắn chiếm, lòng cũng bị hắn chiếm, trong bụng lại có hài tử của hắn, thật sự

là không còn cách nào để chống đối nữa. Y lại ngại giữ lấy bụng bự về nhà, không được tự nhiên một hồi, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là trở về bên người Tần Kỳ.

Mục Từ đã trở về, Tần Kỳ đương nhiên cảm thấy vui vẻ. Bốn vị phu nhân cũng không cảm thấy đổ kị, ngược lại còn mừng thay cho hắn. Nhìn bụng Mục Từ đã không nhỏ, giấu cợt y một phen, vui mừng đi chuẩn bị hôn sự.

Tần Kỳ ngồi ở trên giường, tay trái ôm Tần Thái, tay phải ôm Mục Từ, nhìn ba vị phu nhân cùng nhau rời đi chuẩn bị hôn sự, Tần Kỳ bắt đầu hồi tưởng.

Đã hơn một năm, cuộc sống của hắn trôi qua khá phong phú, trước sau cưới năm vị phu nhân, một người so với một người đều nhu thuận nghe lời.

Tần Phong đã sinh cho hắn một đứa con trai, dáng dấp tiểu hài tử cực kỳ tuần tú, có thể so với Phan An, tương lai chắc chắn sẽ mê đảo một mảng lớn nam nữ.

()Phan An: Người ta thường nói “đẹp như Phan An” để ngợi ca vẻ đẹp trai tuần tú của người đàn ông. Tương truyền, mỗi lần Phan An ra phố, bất kì cô gái nào cũng phải ngoái đầu nhìn theo. Những cô gái xinh đẹp theo đuổi Phan An nhiều không kể hết.

Lãnh Nhiên đã sinh cho hắn một đứa con gái, cô bé này là một mỹ nhân bại hoại, dáng vẻ sau khi lớn lên chắc chắn sẽ rất khuynh thành, làm cho hắn vô cùng yêu thích.

Cổ Lan cũng sinh một đứa con trai, khuôn mặt nhỏ nhắn cùng với dáng dấp của hài tử này còn đẹp hơn vài phần so với nữ nhân, mặc dù không phải là loại hình Tần Kỳ thích, nhưng cũng làm cho hắn nhìn ngây người một hồi, gọi thẳng ra là kẻ gây tai hoạ.

Hai người Mục Từ và Tần Thái đều đang mang thai, nhu thuận được hắn ôm vào trong ngực.

Hiện tại Tần Kỳ có con trai có con gái, trái ôm phải ấp, cảm thấy đời người hạnh phúc không còn gì hơn.

Mộng xuân hồi cuối

“Con xà thối, ngươi có báo ân hay không?”

“Báo ân rồi. Chỉ là yêu cầu của hắn quá khó thực hiện, ta chế tạo một giấc mơ đẹp cho hắn. ”

“Cái gì? Chỉ một giấc mộng mà ngươi đã xua đuổi xong ân tình của hắn rồi sao! Đây chính là ân cứu mạng đấy!”

“Nằm mơ không tốt sao? Trong mộng hắn có thể tùy tâm sở dục(), cho dù là một đời phú quý, trái ôm phải ấp, hay là con cháu đầy đàn, đều có thể đơn giản thực hiện. Hơn nữa mộng mà nếu có chế tạo cả đời thì đã không phải là mộng rồi. ”

()Tùy tâm sở dục: Tùy theo lòng mình, muốn gì được nấy

Tiểu hồ ly nhìn y già mồm cả vú lấp miệng em, bĩu môi nói: “Ngươi nói sáo!”

Xà yêu bị tiểu hồ ly phê bình thì khó chịu trong lòng, hỏi ngược lại: “Vậy ngươi báo ân thế nào?”

Tiểu hồ ly trên dưới nhìn xuống, đắc ý nói: “Việc ta hoàn thành đẹp hơn ngươi nhiều. ”

Liếc nhìn dáng vẻ không tin của xà, tiểu hồ ly vẫy vẫy cái đuôi rồi bủ, cười hì hì nói: “Ít nhất, thứ ta cho ân nhân của ta chính là thế giới chân thật!”

Nói xong cũng không giải thích quá trình, chạy mất nhanh như chớp, để lại xà yêu tại chỗ nghiêng răng nghiêng lợi, ai thần chính mình vậy mà lại bại dưới tay con tiểu hồ ly này.

TOÀN VĂN HOÀN

Vài lời của Cửu Cửu: Hú, cuối cùng cũng edit hoàn bộ này rồi [Tung bông] Cảm ơn các độc giả đã theo dõi và ủng hộ bộ truyện trong suốt thời gian qua. Hẹn ngày tái ngộ với một hồ mới toanh nhé, moah

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mong-xuan-tuy-tam-so-duc>